

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. H.,**
bytem E. Z., K.,

proti
žalované: **Sportovní areály města Kladna s. r. o.,**
IČ: 261 54 170,
se sídlem Sportovců 818, 272 04 Kladno,
zastoupená JUDr. Františkem Hrudkou, advokátem advokátní kanceláře
Hrudka & partneři, se sídlem Vodičkova 30, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016, bez čísla jednacího,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.**

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou, podanou k poštovní přepravě dne 2. 2. 2017, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví, jímž žalovaná rozhodla o jeho žádosti o informace ze dne 29. 7. 2015 (žádosti o poskytnutí přehledu faktur uhrazených žalobkyní za období od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2016, a to včetně čísla faktury, IČ a názvu dodavatele, celkové částky v českých korunách, data splatnosti, data doručení faktury, data uskutečnění zdanitelného plnění a popisu předmětu plnění) tak, že požadované informace nemůže sdělit s ohledem na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), neboť takový přehled žalovaná nemá a musela by jej jako nový zdroj informací vytvořit.
- 2 Žalobce v žalobě uvádí, že podle jeho přesvědčení je žalovaná veřejnou institucí ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. O veřejné povaze žalované svědčí to, že je založena veřejnoprávní korporací (statutárním městem Kladno), která je také jediným společníkem a plní veřejný účel, jímž je podpora sportovního vyžití a rekreace obyvatel města Kladna. Žalovaná také hospodář s veřejnými prostředky, z nichž sestává její základní kapitál. Kontrola ze strany veřejnosti je proto žádoucí a vyplývá i z čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

- 3 Žalobce uvádí, že žádostí ze dne 29. 7. 2015 požadoval po žalované poskytnutí přehledu jí uhrazených faktur za období od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2016, a to včetně čísla faktury, IČ a názvu dodavatele, celkové částky v českých korunách, data splatnosti, data doručení faktury, data uskutečnění zdanitelného plnění a popisu předmětu plnění. Žalovaná dne 12. 8. 2015 tuto žádost odmítla, resp. žalobci sdělila celkový počet faktur a částku za dané období a uvedla, že *„zodpovědět ostatní body žádosti neumožňují obecně závazné předpisy ČR a ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím“*, přičemž podle názoru žalobce toto sdělení nemělo zákonné parametry rozhodnutí. Dne 18. 8. 2015 proti němu proto podal stížnost a z opatrnosti též odvolání; obojí adresoval žalované, avšak ta na ně žádným způsobem nereagovala. Proto žalobce dne 18. 8. 2015 podal stížnost na postup žalované Statutárnímú městu Kladno, na což Statutární město Kladno dne 13. 10. 2015 reagovalo sdělením, že není v dané věci nadřízeným orgánem.
- 4 Následně se žalovaný obrátil s žalobou na ochranu proti nečinnosti žalované na zdejší soud, který rozsudkem ze dne 23. 6. 2016, č. j. 45 A 74/2015 – 36, nařídil žalované poskytnout žalobci požadované informace. Tento rozsudek byl posléze ke kasační stížnosti žalované potvrzen i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j. 9 As 205/2016 – 29. Dne 9. 12. 2016 obdržel žalobce napadené rozhodnutí, v němž se uvádí, že žalobcova původní žádost o informace se odmítá, neboť žalobkyně nemá požadovaný dokument k dispozici. Žalobce proto dne 13. 12. 2016 reagoval odvoláním ve smyslu § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím a současně stížností podle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona; argumentoval tím, že žalovaná je nesporně povinna mít přehled o uhrazených fakturách a vést účetní evidenci. Vyhovění žalobcově žádosti by tak nepředstavovalo vytváření nových informací, ale pouze zpracování informací stávajících. Žalobce uvádí, že žalovaná ke dni podání žaloby o podaném odvolání ani o stížnosti nijak nerozhodla.
- 5 Žalobce uzavírá, že vyčerpal všechny prostředky, které mu správní řád skýtá na ochranu proti nečinnosti žalobkyně; současně již v minulosti využil prostředky soudní ochrany proti nečinnosti, avšak žalobkyně rozhodnutí zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu nerespektovala. Žalobce proto nyní podává žalobu proti napadenému rozhodnutí a navrhuje, aby soud podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím žalované nařídil požadované informace poskytnout. Žalobce má za to, že žalovaná požadovanými informacemi nesporně disponuje a není zde žádný důvod pro jejich odmítnutí.
- 6 Žalovaná ve vyjádření k žalobě stručně uvádí, že žalobu považuje za bezpředmětnou, neboť dne 27. 1. 2017 (tedy ještě před podáním žaloby) vydala rozhodnutí, jímž žalobcovu žádost ze dne 29. 7. 2015 vyřídila. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. 2. 2017, o čemž měl podle názoru žalované žalobce soud povinnost informovat a nikoli jej nadále zatěžovat bezpředmětnou žalobou. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.
- 7 Žalobce v replice uvádí, že žalobu podal dne 30. 1. 2017 a rozhodnutí žalované mu bylo doručeno až 2. 2. 2017. V tomto rozhodnutí žalovaný neuvádí žádné nové skutečnosti, pouze opakuje již řečené v napadeném rozhodnutí. Žalobce je tedy toho názoru, že vydání v podstatě stejného rozhodnutí nemá za následek odpadnutí předmětu žaloby.
- 8 Ze správního spisu a z listin předložených žalobcem zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Napadené rozhodnutí existuje ve dvou různých verzích, přičemž ve správním spise žalované je datováno dnem 1. 12. 2016 a v podkladech, jež předložil žalobce, je datováno dnem 7. 12. 2016. Obsahově jsou obě rozhodnutí shodná, avšak rozhodnutí ve verzi ze 7. 12. 2016 je vyvedeno na hlavičkovém

papíře žalované, opatřené jejím razítkem a podpisem jednatele žalované M. K. Soud má proto za to, že do správního spisu žalovaná nedopatřením založila koncept písemnosti vytvořený dne 1. 12. 2016, který však byl o týden později předatován a poté žalobci odeslán. Žalobce uvádí, že mu bylo toto rozhodnutí doručeno 9. 2. 2016; správní spis doručenkou tohoto rozhodnutí neobsahuje. Soud proto ohledně data vydání a doručení rozhodnutí vycházel z listiny a tvrzení předložených žalobcem. Toto rozhodnutí (byť označené jako odpověď a neobsahující všechny zákonem požadované formální náležitosti rozhodnutí) posoudil soud podle obsahu jako rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 29. 7. 2015.

9 Dále ze správního spisu vyplynulo, že proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 13. 12. 2016 odvolání a stížnost, již adresoval žalované a současně Magistrátu města Kladna. V reakci na to vydala žalobkyně dne 27. 1. 2017 další rozhodnutí, v němž stručně zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení a žalobcovu žádost ze dne 29. 7. 2015 opětovně odmítla (tentokrát již rozhodnutí oproti rozhodnutí ze dne 7. 12. 2016 obsahuje výrok), s totožným odůvodněním, že požadovaný dokument nemá k dispozici.

10 Krajský soud v Praze nejprve zkoumal podmínky řízení.

11 Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřijatelná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, přípouští-li je zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.

12 Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.

13 Žalobou je napadeno rozhodnutí, proti kterému je přípustné odvolání (§ 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Odvolání žalobce dne 13. 12. 2016 podal, avšak nevyčerpal rozhodnutí o něm. Nevyčerpal proto řádné opravné prostředky ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. Za úplné vyčerpání řádných opravných prostředků se pak považuje nejen jejich podání, ale také vyčkání na vydání rozhodnutí o nich, které jediné je posléze napadnutelné žalobou ve správním soudnictví.

14 Postup podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, jehož aplikace se žalobce domáhá, nepředstavuje autonomní žalobní typ nad rámec výčtu žalobních typů v třetí části, druhé hlavě s. ř. s., nýbrž pouze stanoví další způsob, jak může soud rozhodnout v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s nad rámec obecné úpravy v § 76, resp. § 78 s. ř. s. Jak vyplývá z § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, lze jej aplikovat pouze v případě přezkumu rozhodnutí o odvolání a stanoví soudu povinnost přezkoumat, zda zde jsou důvody k odmítnutí žádosti; pokud nikoli, soud napadené rozhodnutí o odvolání zruší a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout. Tento postup představuje prolomení principu kasace, jímž je soudní řízení správní zpravidla ovládáno, a nelze jej užít, nejsou-li pro to naplněny zákonné podmínky. Tak je tomu v dané věci, neboť napadené rozhodnutí není rozhodnutím o odvolání, nýbrž rozhodnutím prvostupňovým.

15 Soud z uvedených důvodů žalobu odmítl jako nepřijatelnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s.

16 Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2017, vydané v reakci na žalobcovu odvolání, z hlediska formálního ani obsahového rozhodnutím o odvolání není. Podstatou rozhodnutí o odvolání je totiž přezkum postupu správního orgánu prvního stupně a prvostupňového rozhodnutí

z hlediska zákonnosti a vypořádání odvolacích námitek. Výsledek těchto úvah správního orgánu se projeví ve výroku rozhodnutí, jímž prvostupňové rozhodnutí potvrdí, změní nebo zruší. O odvolání rozhodne nadřízený orgán, a to i u obchodních korporací jako je žalovaná, která musí svou organizační strukturu přizpůsobit dvojinstančnímu způsobu rozhodování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2013, č. j. 9 As 74/2013 – 30. Žalovaná však v uvedeném rozhodnutí podané odvolání nijak nereflektovala, nereagovala na odvolací námitky a pouze z části jinými slovy zopakovala to, co uvedla v rozhodnutí ze dne 7. 12. 2016, vydal ho stejný jednatel a výrok neodpovídá odvolacímu přezkumu. Ani přesto, že žalobkyně o žalobcově odvolání – pokud je soudu známo ze správního spisu – dosud zřejmě nerozhodla, nebylo na místě napadnout žalobou prvostupňové rozhodnutí ze dne 7. 12. 2016. Adekvátní reakcí ze strany žalobce by v daném případě byla žaloba na ochranu proti nečinnosti, k níž dochází v odvolacím řízení. Byť se žaloba na některých místech o nečinnosti žalované zmiňuje, je ve výsledku bez pochyb žalobou proti rozhodnutí.

17 Pro úplnost soud dodává, že žalovaná je povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, a to i ve světle přelomového nálezu Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1146/16, podle něhož lze přiznat povahu veřejné instituce i obchodní korporaci, jejímž jediným společníkem je územně samosprávný celek (bod 71 cit. nálezu *a contrario*). Je proto zákonnou povinností žalované vyřizovat podané žádosti o informace postupem podle zákona o svobodném přístupu k informacím a vydávat rozhodnutí, jež budou vyhovovat požadavkům zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vytvořit si strukturu pro dvouinstanční rozhodování a takto vyřizovat odvolání proti odmítnutí žádosti.

18 O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. září 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
P. Š.